

ความรู้และพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

Knowledge and Behavior on Electrical Power of students of Somdej Technology College, Somdet District, Kalasin Province.

(Received: February 19,2021; Accepted: March 10,2021)

โสภณ เบื้องบน Sopon Buengbon

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.)

การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมและสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

ชัยธัช จันทร์สมุด Chaitach Jansamood

ผศ.ดร. สาขาการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมและสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้และพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 237 คน เก็บตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Independent Sample) และ F-test (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ 3. นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าไม่แตกต่างกันแต่มีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4. นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 5. นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีแผนกวิชาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าไม่แตกต่างกันแต่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 6. ความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Abstract

This research aimed to study and compare knowledge and behavior on electrical power of students of Somdej Technology College, Somdet district, Kalasin province. The sample consisted of 237 students. The questionnaires were developed and used to collect data. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation. Testing the hypotheses by t-test (Independent Sample), F-test (One-way ANOVA)

The research results revealed the following: 1. Students of Somdej Technology College, Somdet district, Kalasin province had knowledge on electrical power showed their at a medium level. 2. Students of Somdej Technology College, Somdet district, Kalasin province had behavior on electrical power showed their at a fair level. 3. Students of Somdej Technology College, Somdet district, Kalasin province with different gender did not showed knowledge on electrical power differently, but behavior on electrical power differently at 0.05 level significance. 4. Students of Somdej Technology College, Somdet district, Kalasin province with different education level showed knowledge and behavior on electrical power differently at 0.05 level significance. 5. Students of Somdej Technology College, Somdet district, Kalasin province with different major did not showed behavior on electrical power differently, but knowledge on electrical power differently at 0.05 level significance. 6. knowledge and behavior on electrical power of students of Somdej Technology College, Somdet district, Kalasin province had relation differently at 0.01 level significance.

บทนำ

พลังงานไฟฟ้าจัดได้ว่าเป็นพลังงานที่มีความสำคัญ และเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มนุษย์มีความต้องการมากที่สุด รวมทั้งยังถือเป็นพลังงานที่มีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ต่างๆ ของมนุษย์ ปัจจุบันความต้องการใช้ไฟฟ้ายังคงเพิ่มสูงขึ้นทั่วโลก ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น และรวมถึง การขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบัน อัตราการเพิ่มขึ้นของกำลังการผลิตไฟฟ้าในทวีปต่างๆ จะมีความแตกต่างกันไป ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ โดยทวีปในเอเชียจะมีอัตราการผลิตไฟฟ้าเพิ่มขึ้นสูงสุด เนื่องจากประเทศในทวีปเอเชีย ส่วนใหญ่เป็นประเทศที่กำลังพัฒนารวมถึงประเทศไทย ด้วย จึงมีความต้องการใช้ไฟฟ้าสูง และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอีกในอนาคต ในขณะที่ประเทศในทวีปยุโรปซึ่งเป็นประเทศที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดีและประชาชนมีการดำรงชีวิตที่สูงกว่ามาตรฐานนั้นจะมีอัตราการใช้พลังงานค่อนข้างคงที่ ดังนั้นการใช้พลังงานไฟฟ้าจึงต้องใช้ด้วยความจำเป็น และต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างความต้องการใช้พลังงานกับปริมาณการสำรองของพลังงานที่มีเหลืออยู่ นอกจากนี้สิ่งที่ต้องตระหนักเป็นอย่างยิ่ง คือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการใช้พลังงานเหล่านี้โดยเฉพาะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม โดยประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีความต้องการการใช้พลังงานไฟฟ้าในปัจจุบันมากพอสมควรโดยที่ผ่านมามีความต้องการใช้ไฟฟ้าของประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประมาณร้อยละ 4 - 5 ต่อปี ซึ่งก็สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันพลังงานไฟฟ้าได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำรงชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ รวมทั้งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2557 ประเทศไทยมีการใช้ไฟฟ้าเป็นอันดับที่ 24 ของโลก ซึ่งเป็นที่น่ากังวลว่าพลังงานไฟฟ้าจะเพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้าในอนาคตหรือไม่ ดังนั้นความมั่นคงทางพลังงานไฟฟ้าจึงมีประเด็นสำคัญสำหรับประเทศไทย และประชาชนในประเทศอย่างมากทั้งในปัจจุบันและอนาคต (สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กรมอนุรักษ์พลังงาน. 2562)

พลังงานไฟฟ้าถือเป็นพลังงานซึ่งก่อให้เกิดพลังงานอื่นที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในหลายลักษณะ เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันของชนในชาติ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การคมนาคม การให้ความรู้ รวมทั้งการศึกษา พลังงานไฟฟ้ายังเป็นตัวแปรสำคัญใน

การพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยในการเพิ่มผลผลิตทั้งด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมที่ทันสมัย นอกจากนั้นแล้วมนุษย์ยังนำพลังงานไฟฟ้ามาใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น พลังงานไฟฟ้ายังเป็นพลังงานที่ให้แสงสว่างเวลาค่ำคืน ให้ความร้อนในการหุงต้มและรีดผ้า ใช้ในการหมนมอเตอร์ เช่น เครื่องดูดฝุ่น เครื่องปั่น และเครื่องทำความเย็นซึ่งถือเป็นสิ่งที่คอยอำนวยความสะดวกสบายให้กับการใช้ชีวิตในปัจจุบัน ดังนั้นไฟฟ้าจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนเราในปัจจุบันและในอนาคต

วิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสเมด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นสถาบันการศึกษาที่เน้นการพัฒนาเพื่อการพัฒนาทางด้านอาชีพ มีจำนวนบุคลากรทั้งหมด 603 คน มีอัตราการใช้พลังงานไฟฟ้าสูงถึงปีละประมาณ 190,000 บาท ซึ่งประกอบไปด้วยอาคารจำนวน 5 อาคารเรียน ในแต่ละวันจะมีความต้องการการใช้ไฟฟ้าในปริมาณมากและสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งทางผู้บริหารวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสเมด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จึงตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจึงมีการรณรงค์ สำหรับการแก้ปัญหาการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมนโยบายและมาตรการประหยัดพลังงานของรัฐบาล โดยมีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อปลูกจิตสำนึกในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า และให้นักเรียน นักศึกษา มีการใช้พลังงานไฟฟ้าได้อย่างสมเหตุสมผลและใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสเมด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เล็งเห็นความสำคัญในการลดภาระค่าใช้จ่ายในการใช้ไฟฟ้า จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความรู้และพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสเมด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรในวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสเมด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องการข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการควบคุมและลดอัตราการใช้พลังงานไฟฟ้าของตัวนักเรียน นักศึกษา ให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นตามนโยบายของวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสเมด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ และนโยบายของรัฐบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้การใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิชการ อำเภอ สมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิชการ อำเภอ สมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และพฤติกรรมการใช้ ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ พะนิชการ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศ ระดับ การศึกษาและแผนกต่างกัน

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และ พฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษา ใน วิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิชการ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความรู้และพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้า ของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิชการ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 577 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิชการ แบ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 178 คน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 59 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ วิธีการคำนวณ ของ Taro Yamane ได้จากการสุ่มแบบ หลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใน การศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอนโดยมีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของนักเรียน นักศึกษา เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา แผนก

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการใช้พลังงานไฟฟ้า ของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิชการ

การ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 20 ข้อโดยมีการให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
รับรู้ถูกต้อง	1 คะแนน	0 คะแนน
รับรู้ไม่ถูกต้อง	0 คะแนน	1 คะแนน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นด้านลบ ถ้ากลุ่มตัวอย่าง ตอบว่ารับรู้ หมายถึงมีการรับรู้ไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน ถ้า กลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่รับรู้ หมายถึง มีการรับรู้ถูกต้องได้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ย 15.00 – 20.00

ระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 10.00 – 14.99

ระดับสูง มีคะแนนเฉลี่ย 0.00 – 9.99

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าของ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิชการ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 20 ข้อ โดยมีการให้คะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
ทำประจำ	5 คะแนน	1 คะแนน
ทำบ่อยครั้ง	4 คะแนน	2 คะแนน
ทำบางครั้ง	3 คะแนน	3 คะแนน
นานๆ ครั้ง	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เคยทำเลย	1 คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ดี

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่ดีมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Independent Sample) และ F-test (One-way ANOVA)

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ภายหลังจากการรับรองการพิจารณาจริยธรรม

โครงการวิจัย โดยคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกาฬสินธุ์ (หมายเลข
โครงการวิจัย KLS.RE069/2563

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คุณลักษณะทั่วไป พบว่านักเรียน นักศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน
จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 51.90)
ระดับการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ร้อยละ 75.10)
แผนกวิชาช่างไฟฟ้า (ร้อยละ 24.10)

2. นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความรู้
เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย = 12.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับได้แก่ เปิดม่านหรือหน้าต่างเพื่อ
รับแสงสว่างจากธรรมชาติ แทนการใช้แสงสว่างจาก
หลอดไฟช่วยลดการใช้ไฟฟ้าได้ ค่าเฉลี่ย = 17.21
รองลงมาได้แก่การเสียบปลั๊กชาร์ตแบตเตอรี่ Notebook
ทิ้งไว้จะทำให้สิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย = 16.03
และการประหยัดพลังงานไฟฟ้าที่ได้รับผลดีที่สุด คือ
การเลือกซื้ออุปกรณ์ไฟฟ้าที่ติดป้ายประหยัดไฟเบอร์ 5
ค่าเฉลี่ย = 15.78 โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่การ
ทำความสะอาดแผ่นกรองอากาศเครื่องปรับอากาศอย่าง
น้อย เดือนละ 1 ครั้ง เป็น การประหยัดพลังงานไฟฟ้าได้
ค่าเฉลี่ย = 6.66

3. นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีพฤติกรรม
การใช้ไฟฟ้าโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ค่าเฉลี่ย = 3.27
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3
อันดับได้แก่เปิดตู้เย็นทิ้งไว้คราวละนาน ค่าเฉลี่ย = 4.06
รองลงมาได้แก่เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ตอนนอนจนตื่น ค่าเฉลี่ย
= 3.84 และท่านปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกครั้งเมื่อไม่ใช้งาน
ค่าเฉลี่ย = 3.81 โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ท่าน
เคยแนะนำให้เพื่อนหรือคนรู้จักใช้หลอดประหยัดไฟ
ค่าเฉลี่ย = 2.44

4. ผลการเปรียบเทียบความรู้ และพฤติกรรมการใช้
ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยเทคโนโลยี
สมเด็จพะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพช
ระดับการศึกษาและแผนกต่างกัน พบว่า

4.1 นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศต่างกัน
มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าไม่แตกต่างกัน

4.2 นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับ

การศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีแผนกวิชา
ต่างกันมีความรู้การใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายค
ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัย
เทคโนโลยีสมเด็จพะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัด
กาฬสินธุ์ ที่เรียนแผนกช่างไฟฟ้ามีความรู้การใช้ไฟฟ้า
มากกว่าแผนกช่างยนต์และแผนกการตลาดอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4 นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศต่างกัน
มีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05

4.5 นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับ
การศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.6 นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จ
พะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีแผนกวิชา
ต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าไม่แตกต่างกัน

5. ความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของ
นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิพนธ์
อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความสัมพันธ์กันในเชิง
บวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับ
การใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สมเด็จพะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ผู้วิจัยได้
แบ่งเนื้อหาการอภิปรายผลไว้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้า
ของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิพนธ์
อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าอยู่ในระดับปาน
กลาง ซึ่งผลดังกล่าว เกิดจากความรู้เดิมของกลุ่มตัวอย่าง
ยังมีไม่มาก และอาจจะได้มาจากประสบการณ์เดิมของ
กลุ่มตัวอย่าง รวมไปถึงมาตรการในการประหยัดพลังงาน
ไฟฟ้าของวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิพนธ์ อำเภอส
ว่างแดนดิน จังหวัดกาฬสินธุ์ยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากที่ผ่าน
มาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิพนธ์ อำเภอสว่างแดนดิน
จังหวัดกาฬสินธุ์ ยังไม่เคยมีการให้ความรู้ หรือการอบรม
เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าให้แก่ นักเรียน นักศึกษามาก่อนจึงทำ

ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ คมกฤษ แยมวิบูล และคณะ (2558) ศึกษาเรื่อง ความรู้และพฤติกรรมการประหยัดพลังงานในหน่วยงาน : กรณีศึกษากองการฝึก กองเรือยุทธการ พบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานในระดับปานกลาง (ร้อยละ 62.29) รองลงมา คือ ระดับมาก (ร้อยละ 32.63) และระดับน้อย (ร้อยละ 5.08) ตามลำดับ

2. จากผลการศึกษาพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อําเภอสุมเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งผลดังกล่าวอาจเกิดจากกลุ่มตัวอย่างยังไม่ให้ความสำคัญถึงผลกระทบของการใช้ไฟฟ้าที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และยังขาดความรู้ในเรื่องการใช้ไฟฟ้า อาจเป็นเพราะความต้องการใช้ไฟฟ้ายังเป็นเหตุสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวันส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียานาจ สิงโต (2555) พบว่าพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าที่ไม่ประหยัดของนักเรียนนักศึกษา 3 อันดับแรก ได้แก่ เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้แล้วไม่ดู เปิดไฟทิ้งไว้โดยไม่ใช้งาน และเสียบปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าทิ้งไว้เมื่อเลิกใช้งานซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และไม่ควรปฏิบัติส่งผลต่อการสิ้นเปลืองพลังงานไฟฟ้าโดยไม่จำเป็น

3. จากผลการเปรียบเทียบความรู้ และพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อําเภอสุมเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศ ระดับการศึกษาและแผนกต่างกัน พบว่า

3.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อําเภอสุมเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะความรู้ที่เกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลโดยไม่จำกัดเพศหรือการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าไม่มีข้อจำกัดไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชายก็สามารถรับรู้ความรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีความรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุคนธ์ มาศนัย (2551) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงาน เพื่อลด

ปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

3.2 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อําเภอสุมเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะ นักเรียน นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความรู้และประสบการณ์ต่างกัน มีภาระความรับผิดชอบ มีวุฒิภาวะและมีจิตสำนึกรับผิดชอบในการใช้ไฟฟ้าต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุคนธ์ มาศนัย (2551) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษาและอายุ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงาน

3.3 ผลการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อําเภอสุมเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีแผนกวิชาต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีแผนกวิชาต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนในแต่ละแผนกวิชามีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน การเรียนในสายวิชาพาณิชยกรรมอาจมีประสบการณ์ทางด้านการใช้ไฟฟ้าน้อยกว่าการเรียนในสายช่างอุตสาหกรรมจึงทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติศาสตร์ แจ่มเล็ก (2559) ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ไฟฟ้าในบริษัทอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า แผนกการทำงานที่สังกัดต่างกัน ส่งผลทำให้ความรู้ในการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าต่างกัน เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าตำแหน่งงานในแต่ละแผนกมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่แตกต่างกันจึงส่งผลทำให้ความรู้ของพนักงานต่างกันตามไปด้วย

3.4 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพะนิคม อําเภอสุมเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีเพศต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะกิจกรรมประจำวันระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน พฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าจึงแตกต่างกันตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สุคนธ์ มาศนัย (2551) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่าพฤติกรรม

การประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมในการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาเพศหญิงอยู่ในระดับเหมาะสมมาก จะเห็นได้ว่าเพศต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกัน

3.5 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะว่านักเรียน นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่มากกว่า มีโอกาสที่ได้ได้เข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่างๆ มากกว่า และอาจมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในด้านการใช้ไฟฟ้าต่างกัน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติศักดิ์ ประชาบุตร (2554) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าของผู้ปฏิบัติงานและมุมมองของผู้บริหารในการบริหารต้นทุนค่าไฟฟ้าของบริษัท พูนพินโฮลดิ้ง จำกัด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าและการมีส่วนร่วมในการประหยัดพลังงานไฟฟ้าแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมปลาย/ปวช./ปวส. มีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าและการมีส่วนร่วมในการประหยัดพลังงานไฟฟ้ามากกว่ากลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมต้น

3.6 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีแผนกวิชาต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีแผนกวิชาต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ มีการรณรงค์ในด้านการใช้ไฟฟ้า รวมทั้งสื่อต่างๆ ได้มีการให้ความรู้อย่างแพร่หลาย ทำให้ทุกคนได้รับสามารถรับรู้ข้อมูลได้อย่างรอบด้านและอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเรียนแผนกวิชาใดก็สามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีแผนกวิชาที่ต่างกันมีพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุคนธ์ มาศนัย (2551) ศึกษาเรื่อง

พฤติกรรมในการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่าหน่วยงานที่สังกัดที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า คณะ/ หน่วยงานอื่นที่เทียบเท่าและสำนัก/ หน่วยงานอื่นที่เทียบเท่าของบุคลากรไม่มีผล ต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงาน แต่ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย และทัศนคติส่วนบุคคลที่มีความ รับผิดชอบต่อสังคมนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้ากับนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้ไฟฟ้าให้ถูกต้อง

1.2 ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ในเรื่องการใช้ไฟฟ้าที่ถูกต้อง ให้กับนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ไฟฟ้าของบุคลากร นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสมเด็จพนิชการ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

2.2 ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับความรู้และพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้า เช่น ทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

2.3 ควรขยายพื้นที่ของการศึกษา เกี่ยวกับความรู้และพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาอื่นๆ เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับ

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน.(2551). การอนุรักษ์พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ ฯ กระทรวงพลังงาน.

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน.(2554). การอนุรักษ์พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ ฯ กระทรวงพลังงาน.

- การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. (2555). หลักการประหยัดพลังงานไฟฟ้า. กรุงเทพมหานคร: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.
- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. (2556). มาตรการและแนวทางในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า. รายงานการประชุมกระทรวงมหาดไทย.
- กิตติศักดิ์ ประชาบุตร. (2554). พฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าของผู้ปฏิบัติงานและมุมมองของผู้บริหารในการบริหารต้นทุนค่าไฟฟ้าของบริษัท พูนพินโฮลดิ้ง จำกัด. สาขาวิชาเอกการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กิตติศาสตร์ แจ่มเล็ก. (2559). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าในบริษัทอิเล็กทรอนิกส์. วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนางานอุตสาหกรรม ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คมกฤษ แยมวิบูล. (2558). ความรู้และพฤติกรรมการประหยัดพลังงานในหน่วยงาน : กรณีศึกษากองการฝึกกองเรือยุทธการ. สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียานาจ สิงห์โต. (2555). พฤติกรรมการใช้พลังงานไฟฟ้าของนักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศสุพรรณบุรี. หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธภัทร ภิรมย์. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมอนุรักษ์พลังงานไฟฟ้าของนิสิต มหาวิทยาลัย มหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- สุดสาคร นัยดี. (2538). การศึกษาแนวทางการประหยัดพลังงานและลดความต้องการพลังงานไฟฟ้าสูงสุดในโรงงานปลากระป๋อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการพลังงาน). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุคนธ์ มาศนัย. (2551). พฤติกรรมการประหยัดพลังงานเพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อนของ บุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร. วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อัสนี อำนวย. (2555). การศึกษาสภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าในบ้าน และวิทยาลัยของนักศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.